

Funde have. De høje forbundne Magter vare netop forsamlede i Aachen, for at raadslaae om at grunde en varig Verdensfred. Da traadte nu Forf. frem midt iblandt dem, og sagde: "Al eders Digtet og Fragten er forgyvede, naar I ikke fremfor Alt slukker den Ild, som, om just ikke brænder, saa dog er i Begreb med at udbreyde i Middelpunkten af Europa, i det fra Oldtiden af for sin Frihedskjerlighed roste Tydskland." Den kjeffe, tillidsfulde Tone, hvori dette under saadanne Omstændigheder blev sagt, vakte naturligviis Opmærksomhed, og saaledes gjenneblaab fra Aachen af, hvor Mennecker af alle Nationer, alle Classer vare forsamlede, Brandraabet hurtigen hele Europa — og det saa meget mere, som der virkelig er noget i Tingen. Thi i Tydskland brænder ukjelligt og har allerede længe brændt Frihedskjerlighedens heilige Ild, og den vil vedblive at brænde, saalænge endnu et endst Folk boer i disse Staarne, og saalænge endnu Sands for Videnskabelighed og Konst, for Ret og Plikt, for Dyd og Religion bejler dette Folk. — Rec. gjennemgaaer nu de af Forfatteren fremsatte Beskyldninger. Stourdzja siger nemlig, at han, for at forsvare det Spørgsmaal, om Tydskland, midt i Freden roligt, fra den Side ingen ny Omvæltning i Tingen har at befrygte, giver Slip paa hver almindelig Fornuftgrund, paa hver abstrakt Fremstilling, paa hver sluttende Form. Han anfører kun syv Kjendsgjerninger, der skulle bevise hans Særling: Pöschlianernes svarmeriske Udskielser i Österrige; Opstanden i Breslau; Ekraalet paa Wartburg; Studenternes blodige Optøier i Göttingen; Kloofianernes Religionsuroligheder i Sachsen; de politiske Uroligheder i Würtemberg; Udvandringerne fra Tydskland. Rec. sammensmelter disse 7 Kjendsgjerninger til fire. 1. Religions-svarmerie. 2. Studenter-optøier. 3. borgerlige Uroligheder og 4. Udvandringer. Han gjennemgaaer derpaa disse Punct for Punct. Hvad Pöschlianernes og Kloofianernes Religions-svarmerier og de dermed forbundne Uordener angaaer (siger Rec.), da bevise disse aldeles ikke Forfatterens Paastand. Saadant Svarmerie har overalt og til alle Tider fundet Sted, især naar Gemytterne ved Krig, Hungersnød og anden Elendighed vare ængstede,

og derfor, da de naturlige Kilder vare udtørrede, søgte overnaturlig Hjelp; men de ophørte ogsaa sædvanligen med disse Foranledninger. Hvor lidet især de af Forf. berøste Svarmerier havde at betyde, sees bedst deraf, at de af Regjeringerne saa snart og saa let kunde blive undertrykte; og havde Authoriteterne overalt gjort deres Skyldighed, saa vilde man i Rusland neppe have hørt noget derom. (Fortsættels.)

Thorvaldson i Rom gjør nu de fornødne Forberedelser til et Mindesmærke for den Trofskab, som Schweizerne den 10 August 1792 have vist i Paris, og hvortil Oberst Pfyfer i Lucern har samlet Bidrag.

Georg Mackenzie, Forfatter af den berømte Reise til Island, skriver i et Brev til Professor Pictet i Genf: "Jeg kjender intet Phanomen i Naturhistorien, der mere beviser de uhyre Revolutioner, vor Jordklode har undergaaet, end de forskenede Levninger af de organiske Vægsener, som findes paa Jordens Overflade, saavel som i dens Dybde, saavidt Menneckerne have kunnet trænge frem. Blandt de mangfoldige Kjendsgjerninger, som Mineralogien tilbyder os, gives der en Gaade, som Mennecker's Genie neppe nogensinde vil opløse. Deriblandt hører, hvad jeg nyligen har erfaret og seet. At finde Forsteneringer af Planteriget i dybe Jordlag er intet Nyt; men aldrig har jeg hørt, at man fandt dem anderledes end forrykkede fra deres oprindelige Leie, og næsten altid kun i Brudstykker. Det, jeg her vil tale om, hører ikke til dette Slags. Ikke langt fra Papirmøllen i Landsbyen Pennicuck, 10 (engelske) Mile fra Edinburgh, findes i og ved Strømmen, Nord-Est, kaldet, forstenede Jordlag, som i denne Deel af Skotland sædvanligen ere Tegne paa Steenkul, og her er det, hvor ved Strømmens Bredde en tysk Træstubb reiser sig nogle Fod høit, og har fundt sine Rødder i forskjellige Retninger — og sølgeligen synes at være voren paa det samme Sted, hvor den staaer. — Den er omtrent 4 Fod i Gjennemsnit, og dette fordoms Træ er nu en Sandsteen. Hvad der af Barken er bleven den tilovers ligner Steenkul. Stieren af Pennicuck, Baronet Clark, en Mand,